

Úvodník

Přehoupli jsme se přes druhou půlku festivalu a jdeme tedy už do finále. Zpěváci se už naučili příslušné trasy, jak do ateliérů, tak do svých postelí a organizátorům černají kruhy pod očima. Zkoušky v ateliérech probíhají jako obvykle ve skvělé atmosféře a skladby se konečně začínají podobat tomu, co po nás naši drazí a neúprosní sborMistři :) vyžadují.

Selhalo nám spojení s naším zahraničním zpravodajem Georgem Zenklem, který před námi letos utekl až na Aljašku. Proto tento i předešlý občasník bude zcela v režii žen našeho organizačního týmu. Jenom já který to teď píšu, jsem výjimka. Chci zůstat utajen a ochráněn před zástupy fanynek.

Abyste zažili atmosféru jiných ateliérů, než ve kterém sami zpíváte, pokusíme se vám zprostředkovat dění i v ostatních ateliérech. Tak vzhůru do čtení.

Ze zákulisí festivalu:

Naše Irča zastavila poblíž internátu uprostřed noci auto s německou SPZ, plné pohledných mužů. Anglicky jim začala vnucovat bydlení na internátu. Muži šokováni dokonalou angličtinou a překvapivou nabídkou při pohledu na Irču zavěťřili a česky odpověděli: „Ale my bydlíme tady“ a ukázali prstem na vedlejší dům.

Ve čtvrtek večer si paní J.Š. telefonicky objednala u nás odvoz na 22.45 z autobusového nádraží na internát. V momentě kdy jsme přemýšleli, kde v tuto noční hodinu sehnat kytici pro uvítací ceremoniál, paní volala znovu a změnila čas svého příjezdu na 23.45. Uffff.

Další veselé historky se dozvíte v Infocentru.

Zajímavá příhoda z pátečního koncertu v Lidových sadech

Na koncertě došlo k unikátnímu překladu čeština – čeština, ne nepodobnému absolutnímu rýmu. Jan Míšek uvedl skladbu „Libera me“ a poté požádal Jana Staňka o překlad do němčiny. Honza povstal a v klidu česky převyprávěl prvních pár vět, než si uvědomil, že je čas přepnout do němčiny.

Opakování matka moudrosti.

Průvodce po ateliérech

Ateliér č. 1 – České baroko

Sbormistr: Něžný zmatkař a rozržitý rarášek

Zvláštnost tohoto ateliéru spočívá především v přístupu Standy ke zpěvu samotnému. Zpěváci ráno absolvují společně rozezpívání a mají tu jedinečnou možnost se rozezpívat znovu. Jedná se o tzv. protahovací techniku, jejímž autorem je Mistr sám. Celkový vizuální dojem v tu chvíli připomíná vlnící se pole obilí, nebo obrovskou chobotnici v posledním tažení. Touto technikou se unavení zpěváci mění ve zpěvu nadržené barokní sólisty.

Nastrádali jsme pro vás několik nezapomenutelných okamžiků:

„Nedívejte se na mě jako na cizokrajný zvíře. Pojdte si to užít. Dostáváte sólovou lekci zpěvu, možná naposledy v životě. Užijte si to.“

(po zazvonění telefonu během zkoušky) „Mě to stejně nesplete.“

(brzy po ránu) „Tak jak jsme na tom? Jsme na tom dobře, chybí nám jen výraz a taky trochu hlas.“

„Chcete si zazpívat něco lehkého? Třeba nějakou lidovku?“ (nadšený ohlas sboru) „Fajn, tak jo. Dáme si Stabat Mater.“

„Tak si tam napište pianissimo. Vždycky když něco nepůjde, tak si tam prostě napište pianissimo. No a bas radši nic.“

„Musíte na mě koukat. Já jsem takový nervózní dirigent, u mě nevíte co kdy udělám. Tak prostě koukejte.“

Ateliér č. 2. – Z tvorby Jana Nováka

Sbormistr: Neúnavný akční hrdina

Probíhá to tam úplně normálně jako všude jinde. Dav unavených zpěváků, předstírajících pěveckou aktivitu a nadšení. Před nimi levituje pološilený Libor zběsile máchající vším čím může. Ale v duchu hesla „Já když vidím, jak je sbor přede mnou chcípěj, tak mi to překvapivě dodává energii. Tak vás varuju.“ se stejně vždy nakonec povede nacvičit skladbu brilantně. Střípky z tohoto ateliéru:

„Necpěte se tam nahoru“

„Rozsviňte ty obličejíčky, už tam nekoukejte, už to umíte, já se na to ještě přes noc kouknu, jestli druhou nebo třetí.“

„Lepší disonance než detonace.“

„Ten poslední řádek, to bude divočina, ale nebojte, půjde to. Tady se do toho můžete oprít.“

„Sedíte nějak rozcouraně. Proto se to mrví, myslím si.“

„Nádherné gis. Čím vyš, tím líp.“

„Mám tu berličku kolem sebe (= zpěváky stejného hlasu). Jo, nemám (stojíme v mixu).“

(k sopránům a altům) „Nepotřebujete žádného chlapa. Je to dobrý. Teda na to zpívání.“

„Je to fakt poslední divočina v týhle skladbě. Tam jsou pak nádherný věci. Těšte se, ale tohle je taky krásný.“

Ateliér č. 3 – Zpívat jako strom

Sbormistr: Němý němec.

Nebylo slyšet ani lístek padající ze stromu.

Ateliér č. 4 – Lidové písně a spirituály

Sbormistr: různí sbormistři

Tento ateliér nacvičuje skladby individuálně ve svých krajích a regionech.

Ateliér č. 5 – Alikvotní zpěv.

Sbormistr: Pat a Mat

A je to! Jsou tady zas a jsou stále jiní. Jako tradičně je i letos na festivalu přítomen ateliér alikvotního zpěvu, jehož hranice jsou pro obyčejného (sborového) zpěváka zcela nedosažitelné. Letos poprvé zařadil sbormistr při nácvičce techniky zpěvu blinkání. Ukazoval tím, jak se nemá alikvotně zpívat. Takto naladění zpěváci (se) vrhli opravdu do „Oooooohhhmmmm, UUaaaaa, Uiiiiiiiiiii, Mgaaaa, Uiujuuuuuuuu Mm-maaaaaaa, Mňauuuuuuu, Bleeeee“.

A opět několik perliček ze zkoušek:

„Dneska to bylo pěkné, ale včera jste zpívali jak rybník plnej žab.“

Nejčastější věta: „Mohl byste to někdo přeložit?“

„Technika střídavého dechu spočívá v tom, že se vynechá jedna z kratších not, aby zpěvák nezmodral.“

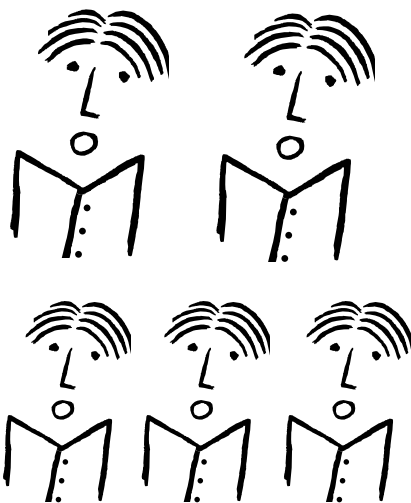
Ateliér č. 6 – Jazz ve sboru

Sbormistr: Malý velký muž

V ateliéru panovala luxusní atmosféra. Komunikace mezi Ursem (německy mluvící) a zpěváky (česky a německy mluvící) probíhala v angličtině. Urs neunávně doléval energii do žil jeho věrných fanynek a fanoušků, kteří mohli pocítit rytmus života. Nejen jeho stupínek ho pozdvihl k božským výšinám. V rámci práce v ateliéru proběhla též antifeministická diskuse na téma: „Mohla být Máří Magdaléna muž?“ K bitce o sólo mezi muži a ženami zatím nedošlo.

A zase nějaké veselé příhody z ateliéru:

Ztraceno v překladu, ale nasmáli jsme se hodně.

Sígrs Singers Unlimited

Také jste byli nadšeni pátečním vystoupením chlapeckého sboru Bonifantes? Obdivovali jste jejich ukázněnost a spořádanost? Také vás rozněžnil už samotný nástup 33 mladých jinochů?

Našemu týmu se podařilo proniknout do přísně utajeného zákulisí sboru a podělíme se s vámi o zápis ze škodního protokolu: „Při pokusu o otevření okna židlí, praskla z neznámých důvodů skleněná tabulka.“

Nebudeme chodit kolem horké kaše, sbormistr nemůže být všude, v klucích zvítězila dětská hravost a soutěž o nejlepší trefu do okénka v šatně měla záhy svého vítěze.

Proto padl návrh na přejmenování sboru na Sígrs Singers Unlimited.

Společenský večer BC.

„A zítra dopoledne je potřeba, abys měl pro Občasník článek o dnešním večeru“. Úkol věru náramný. Ještě jsem ani netušil, jak to všechno dopadne dnes a už jsem měl myslet na „sebechvalnou“ noticku na zítra. Navíc, co mohu napsat o večeru, který jsem měl sám připravit? Nejspíš se pochválit a ještě k tomu tak, aby se to dobře četlo, ne? Tak na tuhle vějičku neskočím. Ale co to vzít obráceně? A když obráceně, proč ne taky pozpátku?

Byla to pohoda a díky vám za ní. Moc hezky se mi v půl čtvrté ráno uléhalo na lože, protože i cestou na internát a domů se pořád ještě zpívalo, podobně jako před kulturákem, kde nás musel rozehnat až notně posílený opilec s důrazem nám vysvětlující, že: „Liberec není žádná modlitebna, ale město, kde se chlastá, chlastá až do němoty a ty svoje kastovní smutky si běžte krákat někam na hřbitov a dělejte a mazejte domů havrani jedni, nebo uvidíte!!!“. Těžko by nás tenhle bijec potkal, kdybyste ještě dvě hodiny po závěru večera nepomáhali za zpěvu u piána přestavovat židle na zítřek. A jak vás to všechny k tomu piánu táhlo!:(O>) To, že už ujely všechny autobusy k nocležnám, bylo jen úsměvné. The Continental Band vás pěkně rozběhl. Ano vím, a rozumím tomu, a cítil jsem to stejně jako vy, ve tři čtvrtě na dvě se prostě nemohlo jen tak říci, je konec. Zvlášť poté, co se z nevinné „zpěvná variace na skok vysoký“ stal adrenalinuplný, dámský „Liberec Singers High Jump Golden Four“. Dostali jste mě. Atmosférou i

výkony. Finále jasně ukázalo, že zpěv tělesnu pružnost rozvíjí:(O>). Pokud máte kladný vztah k vodě, trénujte „dlouhé až nejdlejší tóny“ i na příští rok. Vyplatí se to, protože pro vás vymyslíme zcela jinou anketu a zcela jiné ceny:(O>). A jsme u Voxtetu. Co dodat? Uživali jste si ho? Já rozhodně ano. Krom zpěvu také až neuvěřitelně skromného vystupování lídra Voxtetu Martina Mikeše. Díky Honzovi Staňkovi, že nám v přípravě dal tip na tenhle tým. Blížíme se k začátku večera. V sálu posedává deset patnáct lidí. Krotím kapelu, aby to ještě nerozjízďela a zatím jenom tak lehce „barvila atmosféru“. Říkám si: „Kde jste všichni? Copak to v Lidovkách ještě neskončilo?“ Vy jste na cestě do kulturáku a já přemýšlím nad tím, jak náramným úkolem je napsat noticku o večeru jehož jsem spolupachatelem. Věru vypečený úkol :(O>). Olyb uktá-pzop élec ot kajěh elhkat a.

Zdeněk Okleštěk :(O>)

Odjezdy autobusů v neděli ráno od internátu

Ateliér 1 a 2 v 7.30

Ateliér 5 a 6 v 7.45

